İşçi Bülteni
Özel Sayısı: 166
Mart 2007

Tersane İşçileri Bülteni

Sigortasız çalışmaya, iş cinayetlerine karşı örgütlü mücadeleye!

Derneğine sahip çık! Üye ol!

Tersane işçisi arkadaş!

Bizler çeşitli tersanelerde çalışan bir grup öncü işçi olarak, işyerlerinde yaşadığımız sorunlara karşı, bizlere dayatılan kölelik koşullarına karşı uzun süredir mücadele yürütüyoruz. Sorunlarımızın merkezine tek tek tersane patronları ya da tek tek taşeronları değil patronlar örgütü olan GİSBİR'i koyduk. Geçen yıl Şubat ayında yaptığımız Tersane İşçileri Kurultayı'nda sorunlarımızı tartıştık-çözüm yolları belirledik. Yaşadığımız başlıca sorunlar sigortasız çalıştırılmak, taşeronluk sistemi, yevmiyeci işçilik, iş cinayetleri idi. Yaşanan bunca soruna karşılık biz işçiler örgütsüzdük, parçalıydık, dağınık ama kocaman da bir orduyduk. Örgütsüzlüğü aşabilmenin yolu da bir çatıya sahip olmaktı ve yaklaşık 7 ay önce Tersane İşçileri Birliği Derneği'ni kurduk.

Kuşkusuz sorunun tek ve ana kaynağı sadece bir çatıya sahip olmamak değildi. Tersanelerdeki 25 bin kişilik işçi ordusu olarak biz aynı zamanda taşıdığımız işçi kimliğinin farkında değildik. Patronlar karşısında kaderimizin ve çıkarlarımızın bir olduğunu göremiyorduk. Ne birbirimize, ne de kendimize güvenmiyorduk. Patronlar bizleri bölmeyi ve parçalamayı çok iyi başarmışlardı. Her şeye boyun eğen

işçiler olarak biz de patronların ekmeğine yağ sürdük. Şöyle ki, çoğumuzun sigortası yatmadı, geçici iş diye "uğraşmak" istemedik. Çoğumuzun ücretleri dahi yatırılmadı- ama biz yine sesimizi çıkarmadık ya taşeronlar ya da tersane patronları rakı sofralarında heba ettiler bizim günlerce çalıştığımız, emek harcadığımız alınterimizi. Yıllarca beraber çalıştığımız işçi arkadaşlarımız yanıbaşımızda iş cinayetlerine kurban gitti ama biz öte yandan pense sallamaya, montaj yapmaya, taş yapmaya devam ettik. Bir araya gelip tersane patronlarına "iş güvenliği tedbirlerini alın" diyemedik, kader dedik, yarın sıranın size geleceğini unutarak kendimizi kandırmaya çalıştık.

Bize takılan kölelik zincirleri hala duruyor. Ama artık o zincirleri kırma umudumuz her zamankinden daha fazla. Çünkü artık tersane işçileri olarak gücümüzün farkına varıyoruz ve örgütleniyoruz. Çünkü artık bir derneğimiz var. Daha şimdiden pek çok arkadaşımız derneği sorunlar için bir çözüm imkanı olarak görmeye başladı. Sigorta ve ücret sorunu olan birçok işçi derneğimize başvurdu. Bu sorunların çözümü için, haklarımızı söküp almak için birçok tersanede beraber eylemler yaptık.

Ama bütün bunlar yeterli değil. Bizim daha örgütlü, daha güçlü olmamız gerekiyor. GİSBİR bize yönelteceği saldırıların dozunu derneğimizin ne kadar sahiplenildiği ile ölçer. Dernek sahipsiz mi? Elbetteki değil, ama 25 bin işçinin çalıştığı tersanelerde sahiplenme düzeyi yeterli değil.

Arkadaşlar!

Bugün cehennem koşullarında çalışan tersane işçileri olarak birbirimize güvenmekten, Dernek çatısı altında birleşmekten başka çıkar yolumuz yok. Cehennemi andıran tersaneleri cennete çevirmek elimizde. Biz bu koşullara mahkum ediliyoruz. Ama bu koşullar bizim kaderimiz değil, değiştirmek mümkün.

Ama "artık yeter!" dememiz ve korkuları aşmamız lazım. İşsizlik baskısı, açlık ve sefalet baskısı, sesimizi çıkarırsak devletin baskısı belimizi bükmesin, başka seçeneğimiz yok. Ya susacağız cehennem zebanilerine yem olacağız ya da mücadele ederek insanca çalışma koşullarını kazanacağız. Korkunun ecele faydası olmaz. Bakın Kasımpaşa tersane işçileri 1921 yılında İstanbul işgal altındayken, yani baskıların en yoğun, yoksulluğun en yoğun olduğu dönemlerde bile İştirakçi (sosyalist) HİLMİ öncülüğünde işçileri evrensel olarak simgeleyen bayraklarla yani kızıl bayraklarla 1 Mayıs'ı kutlamışlar. Bizim yolumuz tam da bu yol olmalı. Çalışma koşullarımızın ağırlığı kadar mücadelemizde sert olmalı.

Bir gemiyi baştan sona nasıl sabırla, sebatla inşa ediyorsak, Derneğimizi de aynı sabır ve zorluklarla kurduk. Siz işçi arkadaşlara *Tersane İşçileri Bülteni* aracılığıyla çağrı yapıyorum; Tersane İşçileri Birliği Derneği'nde örgütlenmeye, derneğe üye olmaya ve bu çatı altında kölelik zincirlerini kırma mücadelesini yükseltmeye çağırıyorum.

Tersane İşçileri Birliği Derneği Başkanı
Zeynel Nihadioğlu

Sigortalarımızı girdi-çıktı yapıyorlar!

Uzun yıllar tersanelerde çalışan biri değilim ancak çalıştığım bu kısa süre içerisinde pek çok taşeronda işbaşı yaptım. Büyük çoğunluğu sigortamı 1 gün yatırdı. Yani girdi-çıktı yaptı. Oysa ben çalıştığım gün sayısı kadar prim yatırılmasını istiyorum. Arkadaşlarıma danıştım. Bana buradan ayrıl başka yerde çalış dediler. Ama ben çok denedim. Her yer aynı. Tersanelerin genelinde sigorta sorunu var. Kötünün iyisi var diyorlar. Kötünün iyisi de 1 ay çalışıyorsun 10-15 gün yatırıyor, tam yatırmıyor. En iyisi 30 gün üzerinden yatırıyor ama onu da asgari ücret üzerinden yatırıyor. Şikayet ediyorsun sigorta il müdürlüğüne birçok kez tersaneye geliyor. Patronların yemeğini yiyip gidiyorlar. Bu iş elbetteki böyle çözülmüyor. Yasalar da bu işi çözemiyorsa bizler çözeriz. Bunun başka yolu yok. Örgütleneceğiz, mücadele edeceğiz. Başka çıkarımız yok. İstasyonun orada **Tersane İşçileri Birliği Derneği** var, sigortalarımız için oraya başvuralım. Avukat arkadaşlar dava açıyor. Davasını da açalım fakat tüm işçilerin bununla ilgili bir şeyler yapması lazım. Bu da sadece dava olmamalı. Etkin eylemler yapmalı mücadeleyi güçlendirmeliyiz.

Tuzla Gemi'den bir işçi

Tersan işçilerinden Tersan patronuna açık mektup!

Bizler **TERSAN Tersanesi**'nde çalışan işçileriz. Bildiğiniz gibi asalak tersane patronları biz işçileri daha fazla sömürmek ve tüm haklarımızı elimizden almak için var gücüyle saldırıyor. Boğazımıza giren bir lokma ekmeğin dahi hesabını yapıp onu nasıl keseceği üzerinden hesaplar yapıyor. Elbetteki bunu yapmasının bir mantığı var. O patron doğal olarak bizleri sömürmenin, örgütsüzleştirmenin yollarını yaratıyor. Çünkü o da tıpkı diğer tersane patronları gibi asalak ve kan emici. Bizler ***Tersane İşçileri Bülteni*** aracılığıyla onun şahsında tüm asalaklara şunu söylüyoruz: Bizim kanımız üzerine inşa ettiğiniz sömürü düzeniniz sen ve senin gibi asalakları zevk-i sefa içinde yaşatıyor. Ama şundan hiçbir şüpheniz olmasın ki, bu zevk-i sefanızı bozmak için elimizden geleni yapacağız. Er ya da geç tersane işçileri olarak siz asalak ve kan emicilerin karşısına tek bir yürek ve tek bir ses olarak çıkacağız.

Bizler bu yazıyı yazarken doğal olarak bir kan emiciyi karşımıza almak ve onun aşağılık yüzünü açığa çıkartmak için özel bir takım şeyler bulmak zorunda değiliz. Bizim işçiler olarak emeğini ve alınterini namus bilmiş insanlar olduğumuz nasıl ki açıksa, onların da asalak oldukları ve kan emici oldukları bir o kadar açıktır. Ama yine de biz birkaç örnek vererek ithamlarımızın gerçekliğini bu aşağılık zat-ı muhteremin ve onun gibi asalakların suratına bir tokat gibi vuracağız.

Örneğin **TERSAN Tersanesi**'ne ilk giren işçinin dahi gözüne batan yemekhanedeki kocaman puntolarla yazılmış yazıdır. Doğal olarak üretim araçlarını kendi elinde bulunduran asalak patronlar, alan olarak kapattığı tersanede de istediği her şeyi yapma hakkına sahiptir. Bir patron olarak kendi mülkiyetine dair her şeyi yapma özgürlüğü sermaye devletinin yasalarıyla ona ithaf edilmiştir. Ama işi aymazlığa vardırmak, yani biz tersane işçileriyle alay eden yazı puntolarındaki arsızlığı gösterdiğinde bizim de onlara söyleyecek sözümüz olacak. Ama tek farkla... onlar korkaklıklarını ve acizliklerini kendi mülklerinde inşa edip bir diğer deyimle atıp tutarken biz işçiler yani zincirlerinden başka kaybedecek şeyleri olmayanlar sözümüzü açık bir şekilde söyleriz. Çünkü biz işçi sınıfının nihai amacı toplumun sınıflara bölünmesine son vermek ve bunun önündeki sınıfların kendisini de sonlandırmaktır. Bunun için bizim kendi mülkiyetimiz değil işçilerin mülkiyeti bir diğer değişle toplumun mülkiyetini inşa etmektir. Bunun için amaç ve hedefleri belli olan biz işçilerin kıyıya köşeye yazacak sözleri değil direk işçilere kendi sınıf kardeşlerimize söyleyecek sözümüz olur.

İşin özüne dönersek bu kocaman puntolarla biz işçilere israftan bahsetmekte ve **"*İsraf çocuklarımızın geleceğinden çalınmıştır*"** denilmektedir. Bir asalak olarak patron olmanın tüm gereklerini yerine getiren bu zat-ı muhterem ve onun yalakaları bilir ki onların sömürü düzeni biz işçilere ancak yaşayabileceği ve ertesi gün çalışacağı kadar vermektedir. Bir gram fazlasını değil. Onun için bu zat-ı muhterem ya hayatında hiç sayı saymamış ya da hiç sopa yememiştir. Bu asalak takımı bu aymazlığına devam edecektir. Ama şurası kesin: Bir süre için!..

TERSAN Tersanesi'ndeki bülten okuru işçiler

Sigorta hakkına sahip çık!

"Sigortasız tek bir işçi kalmayacak!" kampanyasına destek ver!

Sigorta hakkı en temel haklarımızdan biridir. İşçi sınıfı yüzyıllık can bedeli mücadeleyle bu hakkı elde etmiş, böylelikle bugünlere gelinmiştir. Ancak yazık ki işçi sınıfının yüzyıllık canını, kanını ortaya koyduğu bu mücadele sahiplenilebilmiş değil. Özellikle Tuzla tersaneler havzasında çalışan biz işçiler olarak, bu sosyal güvenceden mahrum edilmişiz. Ağır sanayi iş kolunda çalışmamızdan kaynaklı ve havzadaki tersane patronlarının üç kuruşluk iş güvenliği tedbiri almamasından kaynaklı, yaralanınalar, sakatlanmalar, ölümler yaşanabilmektedir. İşte bu tip durumlarda sigortasız çalışmanın ceremesini çekiyoruz. Göze çapak kaçması dâhil, bütün yaralanma ve sakatlanmalarda taşeronun yaptığı tek şey arabasıyla evimizin önüne atmaktır. Ölümlü iş kazalarında ise ölen arkadaşımızın ailesini birkaç milyarla kandırmaya ve susturmaya çalışmaktadırlar.

Biz **Tersane İşçileri Birliği Derneği** olarak uzun süredir, "Sigortasız tek bir işçi kalmayacak!" adı altında bir kampanya çalışması yürütüyoruz. Havzaya yaptığımız yüzlerce afiş, dağıttığımız binlerce bildiri ve bültenin yanısıra avukatların da katıldığı seminerler, toplantılar düzenleyerek sigortasız çalışmanın yıkıcı sonuçları üzerinden işçi arkadaşları bilgilendirmeye çalıştık. Galatasaray Lisesi önünde ailelerimizle yaptığımız eylemle dış kamuoyunu havzada yaşananlarla ilgili bilgilendirmeye çalıştık, hem de sigorta kampanyamızı -iş cinayetleri- çalışmasıyla birleştireceğimizi açıkladık. Derneğin avukatları üzerinden sigorta davaları açacağımızı ilan ettik. "Sigorta primlerinin yasaların da işaret ettiği gibi asıl işveren tarafından ödenmesini talep eden imza stantlarını 15 gün boyunca açtık, belli bir ilgiyle de karşılaştık. Çalıştığımız tersanelerde, öğle araları çay içtiğiniz yerlerde sizlerle görüştük, imzalarınızı aldık. Yazık ki çoğu arkadaşımız imza atmaktan bile korkar durumda, çoğu arkadaşımızın, hukuki davalar için işi geçici olarak görmesi ve değmez gözüyle bakması bir başka olumsuzluktu. Birçok arkadaşımız üç kuruş daha fazla ücret alalım diye, taşerondan sigorta primlerinin yatırılmamasını bile talep ediyor.

Bütün bu olumsuzluklar tablosu içerisinde hiç mi iyi bir şeyle karşılaşmadık? Elbette ki karşılaştık. Ama bu yeterli değildi. Zira tersanelerde çalışan işçilerin %65'inin sigortası yatmaz, sigortası yatanlar ise asgari ücret üzerinden yatırılıyor. Sigorta sorunu bugün en önemli sorunlardan biri diyoruz. Biz işçileri sosyal güvenlik sisteminin dışında bırakmasının yanısıra çalışma yaşantımıza da bir takım yansımaları var.

Sigorta hakkı için mücadele neden bu kadar önemli? Çünkü sigortasızlık yevmiyeci işçiliği doğurarak düzenli bir ücretten mahrum kalmamız anlamına geliyor. Çünkü sigortasızlık sömürünün katmerleşmesi anlamına gelen taşeronluğu doğuruyor, çünkü sigortasızlık işten atmanın keyfileşmesi, ihbar ve kıdem tazminatı hakkının yok edilmesi anlamına geliyor. Hal böyleyken ve sorun bu kadar ağırken, sorunun ağırlığı kadar mücadele de etkin olmalı.

Arkadaşlar!

Davlumbotlarda dumanı, demir tozunu içimize çeken biz, iş kazalarında yaralanmalara sakatlanmalara, ölümlere maruz kalan biz. Kölece çalışma koşullarına mahkûm edilen yine biz. 25 bin işçinin çalıştığı tersanelerde büyük çoğunluğumuzun sigortası yatmıyor. Oysa sigorta hakkı sözde yasalarla güvence altına alınmıştı. Tuzla tersaneler havzasında işçilerin yararına olan yasalar işlemez. Burada orman kanunları geçerlidir. Bu durum böyleyse bunda kabahat büyük oranda bizim. Halen sesimizi çıkarmıyoruz, şaşılacak bir durgunluğun, suskunluğun içindeyiz. GİSBİR saltanatını bizim kanımız üzerinden kuruyor. Onlar bizi aptal yerine koyuyorsa bu çarkı bozacak olan bizleriz. İş cinayeti yaşandığında kitlesel olarak tersane önünü mesken tutmak zorundayız. Sigorta hakkımız çiğnendiğinde Sigorta İl Müdürlükleri dâhil, GİSBİR ve Tersane önlerini seçmeli. Bu haklarımız için her yeri eylem alanına çevirmeliyiz. Hâlihazırda **Tersane İşçileri Birliği Derneği** bu işin öncüsü durumundadır.

Dolayısıyla sigortalarınız yatmıyorsa, prim günleriniz eksik yatıyorsa, iş kazasına uğradıysanız ya da herhangi bir hak gaspına uğradıysanız susmayın. Susmayalım! **Tersane İşçileri Birliği Derneği**'nde örgütlenelim ve mücadeleyi daha da yükseltelim. Bundan başka çıkar yolumuz yoktur.

Tersane İşçileri Birliği

Direne direne kazanacağız!

Çeksan Tersanesi'nde direniş kazandı!

9 Mart akşam saatlerinde Çeksan Tersanesi Çırakoğlu taşeronunda çalışan 8 işçi, **Tersane İşçileri Birliği Derneği**'ne başvurdu. Bunun üzerine dernek başkanıyla beraber **Çeksan Tersanesi**'ne gidildi. Önce taşeronla ardından tersane idari müdürüyle yapılan gergin tartışmalardan bir sonuç alınamayınca neler yapabileceğimizi tartışmak ve karara bağlamak için derneğe geri dönüldü. Akşam yapılan tartışmalardan sonra tersane önünde direnişe geçilmesi gerektiği ifade edildi. Bunun üzerine 10 Mart sabahı dernek binasında diğer dernek üyeleri ile bir araya gelindi. Yapılan değerlendirmenin ardından işçiler olarak tersane önüne gidildi. Burada çevrede bulunan işçilere sözlü açıklamada bulunarak ve ajitasyon konuşmaları yapılarak direnişe geçildiği açıklandı.

"İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!", "Ücret hakkımız gaspedilemez!", "Sigorta hakkımız gaspedilemez!", "Artık yeter iş cinayetlerine son!", "Direne direne kazanacağız!" yazılı dövizler açıldı ve sloganlar atılarak kapı önünde beklenmeye başlandı. Bekleme anında tersane patronları ve uşaklarıyla bir gerginlik yaşandı. Yaklaşık 1,5 saat süren direniş boyunca Çeksan Tersanesi patronu (aynı zamanda GİSBİR'in başkanı) TİB-DER başkanıyla görüşerek ücretlerin tamamının ödeneceğini açıkladı. Ücretlerin tamamının ödenmesinden sonra eylem sona erdi. Çırakoğlu taşeronu aynı zamanda geçen yıl 22 Mayıs tarihinde DESAN Tersanesi'nde aynı sorunu yaratmış ve yine TİB bir direniş başlatmıştı. Bu direniş sırasında polisin saldırısı sonucu TİB çalışanlarının da aralarında bulunduğu 5 işçi gözaltına alınmıştı.

Tuzla Gemi Tersanesi'nde biz kazandık!

Tuzla Gemi Tersanesi'nde ALFA taşeronunda çalışan 5 işçi "iş bitti" gerekçesiyle işten atıldılar, ücretleri de ödenmedi. İhbar tazminatlarını ve ücretlerini taşerondan talep ettikleri için tehditlere maruz kalan işçiler sorunlarının çözümünde destek olunması için TİB-DER'e başvurdular. Bunun üzerine TİB-DER Alfa isimli firmadan 5 işçinin bu haklarını talep etti. Bu talepler taşeron tarafından kısa sürede karşılandı.

Tersane İşçileri Birliği

TİB-DER 1. Olağan Genel Kurul gerçekleşti...

Yeni kararlarla daha ileri hedeflere!

Tersane İşçileri Birliği Derneği 1. Olağan Genel Kurulu'nu 18 Şubat Pazar günü saat 13:00'te Tuzla İçmeler Tren İstasyonu'ndaki dernek binasında gerçekleştirdik. Derneğin hedeflerinin konuşulduğu ve Tuzla tersaneler havzasındaki işçilerin örgütlenmesine yönelik somut tartışmaların yapıldığı genel kurul oldukça canlı bir atmosferde gerçekleşti.

Kurul sınıf mücadelesinde yaşamını yitirenler anısına yapılan saygı duruşuyla başladı, kürsüden yapılan konuşmalarla devam etti. İlk konuşmayı Dernek Geçici Yönetim Kurulu Başkanı **Zeynel Nihadioğlu** yaptı.

Nihadioğlu konuşmasında "*Genel kurul sadece yönetimlerin belirlendiği bir etkinlik olarak ele almıyoruz, aynı zamanda tersane işçilerinin sorunlarının ve buna karşı mücadele yöntemlerinin tartışıldığı bir etkinlik olarak ele alıyoruz. Bu genel kurul da taşeronlaştırmaya, güvencesiz ve düşük ücretle çalışmaya karşı bir mücadele programı oluşturabilmenin basamağı olarak algılanmalıdır. Patronlar sınıfı bizleri bölmeye parçalamaya çalışıyor, yazık ki bunda da büyük oranda başarılı oluyor. Geçmişte HASKÖY tersanelerinin kapatılma kararı alındığı zaman işçiler tersane duvarına "Haskö'yü kapatma Yunan'ı sevindirme diye yazıyordu." Dün Türk-Yunan bugün Kürt, Türk, Ermeni, Laz, Çerkez hep aynı oyunu oynayarak sınıf ayrılıklarının üstüne toprak atmaya çalışıyorlar ...*

Tuzla Tersaneler havzasında bir mücadele ruhuna ihtiyaç var.1872 yılında Kasımpaşa Tersanesi'nde ücretlerini almak için 600 işçi 11 ay boyunca kararlı ve militan bir greve imza attılar ve bu o tarihlerde ilkti. Bunu tersane işçileri başardı. Bizim böyle bir ruha ihtiyacımız var" diyerek tüm tersane işçilerine örgütlenme çağrısı yaptı.

Nihadioğlu'nun ardından Tez Koop-İş Eğitim Danışmanı **Volkan Yaraşır** söz aldı. Yaraşır, *"Gerçekten cehennem diye tabir edilebilecek bir yerde*

çalışıyorsunuz. Burada üç azraile karşı mücadele ediliyor. Birinci azrail, gerçekten ölümle karşı karşıya çalışıyorsunuz, ikinci azrail gerçekten ancak örgütlü mücadele verildiği takdirde yenilebilecek bir azrail, işverenler-GİSBİR- üçüncü azrail kafalardaki ümitsizliktir. Bu cehennemi cennete çevirmenin üç tane yöntemi var, en temel talepler konusunda harekete geçebilmek, işverenlere karşı bir blok içerisinde hareket edebilmek, Tuzla'da işçi sınıfının birliğini sağlamak."

Yaraşır konuşmasını gökyüzünde uçan bütün evcil güvercinleri peşinden sürükleyen ve bu yüzden güvercin sahiplerinin yani tersane patronlarının sevmediği bir kuş olan **Boran**'ın hikayesi ile bitirdi.

Yaraşır'ın konuşmasının ardından mali rapor okundu ve oylamaya sunuldu. Raporun onaylanması ile birlikte Faaliyet Raporu'nun okunmasına geçildi. Faaliyet raporunda dünyada ve Türkiye'de sınıf hareketinin genel durumu, tersaneler havzası, neden bir dernek ve nasıl bir derneğe ihtiyaç olduğu ve TİB-Der'in

kurulduğu günden bugüne örgütleyicisi-destekçisi olduğu eylem ve etkinlikler anlatıldı. Oylamaya sunulan rapor oybirliği ile kabul edildi.

Oylamanın ardından derneğin çalışmalarına maddi-manevi katkı sunarak işçilere destek olan Av. **Seyit Nusret Öztürk**'e plaket verildi. Öztürk, yaptığı teşekkür konuşmasında yolun daha başında olduklarını ve mücadelelerinin daha da güçlü olabilmesi için elinden gelen herşeyi yapacağını belirtti. Tersane işçilerine, mücadelede ellerini taşın altına koyma çağrısı yaptı.

Genel Kurul'a sunulan önergeler tersane işçilerinin oylarına sunuldu. Sunulan önergeler arasında şu maddeler yeraldı:

Tuzla tersane havzasında **"Gücümüz birliğimizden gelir, ellerimizi birleştirelim! TİB-DER'de örgütlenelim!"** şiarlı bir üyelik kampanyası başlatılması; seçilecek yönetim kurulunun servis sorunu üzerine GİSBİR ile görüşmesi, çözüm elde edilemediği ölçüde de Tersane işçilerinin oturduğu semtlere ücretsiz servis konulması talebiyle kampanya örgütlenmesi; işçilerden ve avukatlardan oluşan bir hukuk komisyonunun oluşturulması; **"Sigortasız tek bir işçi kalmayacak!"** kampanyasının **iş cinayetleri ile birleştirilmesi** ve bu konunun gündemleştirilmesi için havza dışında etkinliklerin örgütlenmesi, bu kampanyanın 1 Mayıs alanına ve sonrasına taşınması, GİSBİR'e yapılacak bir yürüyüş ile sonlandırılması; **taşeronlaştırmaya karşı bir kampanya örgütlenmesi**; yılda bir iş gününün iş cinayetlerinde yitirdiğimiz işçi arkadaşlara adanması ve gün boyunca etkinlikler düzenlenmesi, ailelerin ziyaret edilmesi; ***Tersane İşçileri Bülteni***'nin derneğin yasal yayın organı haline getirilmesi; internet sitesi hazırlanması; **8 Mart, 1 Mayıs, 15-16 Haziran** gibi işçi sınıfı için tarihi önemi olan günlere sahip çıkılması, bugünlerin anlam ve önemi üzerine etkinlikler örgütlenmesi, düzenlenen mitinglere katılım sağlanması; dernek dışında örgütlenecek eylem ve etkinliklere katılım sağlanması; insanlık dışı yerlerde yaşayan gurbetçi işçilere, uygun barınma yerleri sağlanması için mücadelenin örgütlenmesi.

Her bir önerge işçiler tarafından tartışıldı. İşçiler örgütlenecek kampanyalara dair fikirlerini sundular. Önergelerin oy birliği ile kabul edilmesinden sonra yeni yönetim kurulunu belirlemek için oylama yapıldı. Yapılan oylama sonucunda **Zeynel Nihadioğlu, Ali Gençağa Gökvelioğlu, Cahit Atalay, Erdal Ergen, Cesim Çay** oybirliği ile yeni yönetim kuruluna seçildiler.

Yeni yönetim adına konuşma yapmak üzere **Zeynel Nihadioğlu** kürsüye çıkarak kapanış konuşmasını yaptı. Nihadioğlu, *"Buradaki sorunlar belli, yürünecek yol belli, yapılacak işler belli. Bunların hepsini birlikte yapacağız"* diyerek, genel kuruldan aldıkları güç ile mücadeleye devam edeceklerini vurguladı. Tüm tersane işçilerini çalışmalara destek olmaya ve derneğin çalışmalarına katılmaya çağırdı.

Genel Kurula 50 işçi katıldı.

Tersane İşçileri Birliği

Sigorta hakkımı istiyorum!

Ben yıllardır tersanelerde çalışıyorum. Şu ana kadar hiçbir taşeronun ya da tersane patronunun sigorta primlerini tam olarak yatırdığını görmedim, duymadım. Oysa biz çalıştığımız yerlerde kazalar geçirebiliyoruz. O zaman taşeron bizleri kapının önüne atıyor. Aylarca çalıştığımız ve emek harcadığımız paralarımızla tedavi görüyoruz. Çünkü sigortalarımızı yatırmıyorlar. Oysa bizler en doğal hakkımız olan sigorta hakkımızı talep ederken patron bizleri kapının önüne koyuyor. Çünkü bizler birlik olamadık. Birlik olabilsek, sigorta hakkımızı hep beraber isteyebilsek hangi birimizi işten atacak, elbette atamaz. Ama birlikten güç doğar diyen biz işçiler biraraya gelmeye çekiniyoruz. "O bizi satar, bu bizi satar" diye birleşemiyoruz. O arada patron bizlerden gaspetmek istediğini tereyağından kıl çeker gibi gaspediyor. Arkadaşlar. sigorta bizim hakkımız yasalar da öyle diyor. Oysa patronlar yatırmayarak yasadışı iş yapıyorlar. Oysa biz ufak bir hakkımız için tersane kapısına dikildiğimizde bizi yasadışı ilan ediyorlar. Oysa asıl yasaları çiğneyen onlar. Ben yıllarca emeğini tersanelerde harcamış biri olarak sigorta hakkımı istiyorum. Ve ellerimi tüm işçi arkadaşlara uzatıyorum. Sigorta hakkı yenmiş işçi arkadaşlarla ellerimi kenetlemeye hazırım..

Selah Tersanesi'nden bir işçi

Hak verilmez alınır!

506 sayılı sosyal sigortalar kanunu Madde 12

İş kazaları ile meslek hastalıkları halinde sağlanan yardımlar

A) Sağlık yardımı yapılması,

B) Geçici iş göremezlik süresince günlük ödenek verilmesi,

C) Sürekli iş göremezlik hallerinde gelir verilmesi,

D) Protez araç ve gereçlerinin sağlanması, takılması, onarılması ve yenilenmesi,

E) (A) ve (D) fıkralarında yazılı yardımlar için sigortalının başka yere gönderilmesi,

F) İş kazası veya meslek hastalığı dolayısıyla bedeni veya ruhi bir arızaya uğrayanlardan, yurt içinde tedavisi kabil olmayıp, ancak yabancı bir ülkede kısmen veya tamamen tedavisi mümkün görülen ve mesleğinde uğradığı iş göremezlik derecesinin azalabileceği Kurum sağlık tesisleri sağlık kurulu raporu ile tespit edilen sigortalının ve bu raporda belirtilmişse, beraber gidecek kimselerin yabancı ülkelere gidip gelme yol paraları ile o yerdeki kalış ve tedavi masraflarının ödenmesi, (Sağlık Kurulunca verilen rapora Kurum veya sigortalı itiraz ederse, bu husus Sosyal Sigorta Yüksek Sağlık Kurulunca karara bağlanır).

G) Cenaze masrafı karşılığı verilmesi,

H) Sigortalının ölümünde hak sahiplerine gelir bağlanması,

Sigorta hakkı için mücadeleye!

İşçi Bülteni Özel Sayı 166 * Fiyatı: 25 Ykr * Mart 2007 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat / İST